

ODŮVODNĚNÍ

Zeleně jsou uváděny změny, které by měly mít odloženou účinnost v rádech jednotek let tak, aby se komorová síť standardizovala a sjednotila.

K části první (Změna zákona o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky)

K čl. I

1. § 2 odst. 1 a 2

Je nesporné, že jakkoli Hospodářská komora České republiky a Agrární komora České republiky hájí zájmy především svých členů – podnikatelů, vedlejším produktem *sui generis* jejich činnosti je fakticky ochrana zájmů všech podnikatelů v ČR, tedy i nečlenů. Z hlediska praktického fungování podnikatelských aktivit v ČR je vyloučeno, aby existovaly jiné podmínky podnikání pro členy obou komor, které budou výsledkem vyjednávání představitelů komor, a odlišné (nejspíše méně komfortní) podmínky pro jejich nečleny. Je tedy logické, že činnost komor slouží k podpoře podnikatelských aktivit, k prosazování a ochraně zájmů nejen členů komor, ale všech podnikatelů ve vymezených oblastech podnikání v ČR, a proto se navrhuje změna znění § 2 odst. 1 a 2.

Za účelem sjednocení terminologie a jazykového zpřesnění se zde i dále v § 5 navrhuje doplnit slovo „oblast“ a deklarovat, že komory jsou jak zaměstnavatelskou organizací, tak organizací hájící zájmy osob samostatně výdělečně činných, popř. obchodních korporací bez zaměstnanců.

Vedle toho navrhované změny zahrnují i další zpřesnění směřující k jazykové správnosti.

2. § 2 odst. 3

Legislativně technické změny, kterými se do zákona České národní rady č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, který nebyl od roku 1994 novelizován, promítají rekodifikace soukromého práva, tj. přijetí nového občanského zákoníku, a zrušení obchodního zákoníku. Protože se však členský princip výstavby komor deklaruje a upravuje především v ust. § 5, navrhuje se odstavec 3, který v zásadě nic navíc nedeklaruje ani nereguluje, jako redundantní zrušit; poznámka pod čarou se pak navrhuje přesunout do odst. 1, resp. 2.

3. § 3 odst. 1

Navrhovaná změna znění § 3 odst. 1 reflektuje v čase od účinnosti zákona pozměněné administrativně-územní uspořádání hlavního města Prahy a je rovněž reakcí na vývoj forem podnikatelských uskupení v uplynulých desetiletích. Mezi společenstvy, která v současnosti tvoří komory, je řada profesních spolků, svazů a oborových asociací, které strukturou své členské základny překračují stávající formulaci, která odkazuje na tradiční řemeslné cechy, sdružující jednotlivé živnostníky.

4. § 3 odst. 1

S odloženou účinností se navrhuje úplná redefinice institucionálního uspořádání komory se zachováním územního a profesního členění. Předpokládá se, že „páteří“ strukturu územní části budou tvořit krajské komory ustanovené výlučně na základě tohoto zákona (tedy spolková forma se nebude připouštět), přičemž vnitřní členění krajských komor bude ponecháno na interní regulaci komorovými předpisy (nejspíš statutem). Profesní složky pak budou vždy strukturovány „zrcadlově“, tedy tak, aby byl dodržen požadavek paritního zastoupení v nejvyšších orgánech komory.

Přechod na krajskou územní strukturu se terminologicky ve všech dalších ustanoveních vztahujících se k územním složkám projevuje nahrazením přívlastku „okresní“ přívlastkem „krajská“.

5. § 3 odst. 2

Navrhuje se vložit nový odst. 2, který obsahuje legální definici pojmu „profesní společenstvo“. Navrhovaná definice vychází z dikce návrhu zákona o mistrovské kvalifikaci a mistrovské zkoušce, který obsahuje stejnou definici, a takto koncipované vymezení profesního společenstva již prošlo posuzovacím procesem legislativní rady vlády.

6. § 3 odst. 3

Navrhované doplnění § 3 odst. 3 je reakcí na zavedenou praxi rejstříkových soudů, které historicky pro zápis okresní komory do obchodního rejstříku souhlas komory nevyžadovaly, přestože status HK ČR nutnost takového souhlasu výslovně upravuje. Argumentem, který rejstříkové soudy pro nevyžadování souhlasu používají, je to, že povinnost souhlasu není upravena zákonem, ale pouze vnitřním předpisem komory.

7. § 3 odst. 3

Odložená účinnost znění § 3 odst. 3 pak doplňuje novelizační bod 4 a vychází z modelu, kdy budou komoru tvořit územní složky a profesní složky, a to vždy takových počtech, aby bylo možno dodržet požadavek paritního zastoupení v nejvyšším orgánu komory. Nová dikce dále reflektuje projektovanou podobu komorové sítě tvořené vedle profesních společenstev (organizovaných do profesních složek) také územními složkami, tj. sloučenými krajskými komorami.

8. § 3 odst. 4

Navrhovaná změna dikce § 3 odst. 4 je vedena potřebou, aby regionální komory (jakožto vyšší organizační složky komory jakéhosi hybridního charakteru, kdy na základě dosavadní tolerované praxe vznikly některé regionální komory jako subjekty podle komorového zákona a jiné jako obecné spolky), tedy sloučené okresní komory, měly jednotnou právní formu a jednotný název. Slučování okresních komor je pak jednoznačně preferovaným procesem a dojde-li historicky ke sloučení, není žádoucí připouštět následné rozdělování. Proto je ustanovení o možnosti rozdělování navrženo k vypuštění.

9. § 3 odst. 5

Navrhovaná změna je reakcí na potřebu vypuštění pojmu „regionální komora“, které se za dobu účinnosti zákona nestalo nikterak frekventovaným a jehož substitute prostřednictvím pojmu „krajská komora“ bude plně vyhovující jak z hlediska terminologického, tak i z hlediska praktického fungování. Doplnění poslední věty v souvětí je zpřesněním, které absorbuje nuance i ve stávajícím fungování okresních a krajských komor. Navrhované vypuštění původního odst. 5 logicky vychází z nově zapracovaného odst. 2, který definuje pojem „společenstvo“ autonomně.

10. § 3 odst. 6

Navrhovaná změna je legislativně technickou úpravou. Statuty komor již existují, proto je budoucí čas ustanovení nahrazen časem přítomným.

11. § 4 odst. 1

Komory jsou jedinými představiteli podnikatelů, kteří mají svoji existenci podloženu zvláštním zákonem. Takto vysoká míra legitimacy proto logicky opravňuje komory k tomu, aby

byly hospodářskými partnery vlády a aby tato skutečnost byla konstatována i v zákoně. A protože (jak již bylo uvedeno shora) prosazují a hájí zájmy všech podnikatelů a dalších subjektů (nejen svých členů), promítá se toto konstatování fakt i do navrhovaného jazykového zpřesnění textu (písm. a)).

Návrh obsahuje legislativně technické změny, kterými se do zákona, který nebyl od roku 1994 novelizován, promítají rekonstrukce soukromého práva, tj. přijetí nového občanského zákoníku, a změny živnostenského zákona, k nimž mezitím došlo. Jako příklad zvláštních předpisů v poznámce pod čarou č. 3 (písm. b)) jsou uvedeny předpisy, na jejichž základě Hospodářská komora České republiky vydává karnety ATA.

Další navrhovaná doplnění jsou reflexí na skutečné fungování komor v každodenní praxi, a to ohledně spolupráce s dalšími subjekty hájícími podnikatele (písm. c)), zpřesnění pojmu „vzdělávání“ (písm. h)), všestranné spolupráce se subjekty nejrůznějších typů (písm. i)), odborné přípravy na výkon povolání (písm. l)), realizaci činností v přeneseném působení (písm. n)) a v neposlední řadě i odkaz na vazbu na zákonem nově koncipovaný portál pro podnikatele (písm. p)).

Nově (písm. o)) je navrhováno rozšíření působnosti komor o vydávání osvědčení o klasifikaci činností podnikatelů. Společně s dalšími ustanoveními, konkrétně § 21 odst. 1 písm. i) a novelou zákona o správních poplatcích je komorám svěřena agenda ověřování a zapisování klasifikačních kódů CZ-NACE, které slouží jak ke statistickým analýzám, tak k fiskálním účelům (daňovým nebo dotačním).

Rovněž nově (písm. p)) je navrhováno doplnit správu a provoz vymezených informačních systémů a oprávnění využívat údaje uvedené v informačních systémech veřejné správy jako jakési „předpolí“ pro nově zařazovaný Portál pro podnikatele (§ 20 a násl.).

12. § 4 odst. 2

Navrhovaný text nového odst. 2 staví najisto, že komora je oprávněna pověřit činnostmi, k nimž je povolána zákonem o informačních systémech veřejné správy a na něž odkazuje § 1 písm. n), právě a jen svoje územní organizační složky.

13. § 4 odst. 3

Navrhovaná změna je legislativně technickou úpravou. Statuty komor již existují, proto je budoucí čas ustanovení nahrazen časem přítomným, pozměněný slovosled je veden jen potřebou vhodnější gramatické formy.

14. § 5

K § 5 se navrhuje doplnit název paragrafu, kterým se proklamativně zdůrazní důležitý charakter členství jako členství komorového, tedy právního vztahu přímo ke komoře jako takové (nikoli ke složce), což je ostatně vysvětleno i níže v odůvodnění navrhovaných změn v odst. 3.

15. § 5 odst. 1 a 2

Dosavadní znění odst. 1 a 2 je pozůstatkem právní úpravy z období, kdy existoval v komorách institut povinného členství podnikatelů, přičemž předmětné ustanovení zamezovalo násobnému povinnému členství podnikatelů vybraných profesí (v příslušné profesní samosprávné komoře a souběžně v AK ČR, anebo HK ČR). Hlavní navrhovaná změna je tak reakcí na stávající praxi, kdy je řada členů profesních komor s povinným členstvím, např. České advokátní komory, České komory architektů nebo Komory daňových poradců České republiky zároveň členem zejména HK ČR. Smyslem členství v HK ČR je v takových situacích podpora obecných podnikatelských zájmů, společných pro všechny podnikatele, jako jsou kupříkladu otázky soukromého práva, pracovního práva, obecné odvodové a administrativní

zátěže podnikatelů nebo hospodářské politiky státu. Dobrovolné členství v komoře může být určitým doplňkem aktivit těch členů profesních komor s povinným členstvím, kteří nejsou zaměstnanci.

Vedle toho se za účelem sjednocení větné stavby navrhuje v odst. 1 doplnit slovo „oblast“, které v odst. 1 trochu nelogicky absentuje, když v odst. 2 použito je, a slovní spojení „provozovat podnikatelskou činnost“ s vysvětlujícím odkazem pod čarou se nahrazuje jednoslovným a zcela srozumitelným pojmem „podnikat“.

Členství v jednotlivých komorách v dosavadním striktním rozdělení naráží na praktickou realizaci zejména u subjektů, které podnikají multioborově, aniž by bylo jednoznačně určitelné, který předmět činnosti by měl být určujícím pro jejich členství v té které komoře. Navrhované zmírnění rigorózní zákonné definice tak vlastně vychází vstřícně praktickým potřebám a ani jednu z komor nijak nepoškozuje.

16. § 5 odst. 3

Navrhované znění § 5 odst. 3 v podobě vypuštění požadavku na písemnost žádosti o členství reaguje na zavedenou praxi, kdy jsou ze strany úřadu komory akceptovány přihlášky i v elektronické formě. Doplnění druhé věty pak reaguje na navrhovanou novou kompetenci představenstva komory rozhodovat o přihláškách k členství bez domicilu (viz text k odstavci 4 níže). Poslední věta odstavce, která je nově doplněna, je deklarácí faktu, že právní vztah členství vzniká výlučně ke komoře, a nikoli k jejím složkám, jak bývá mnohdy v praxi mylně interpretováno (představitelé složek často používají zavádějící slovní spojení „naši členové“).

17. § 5 odst. 4

V § 5 se navrhuje doplnit nový odst. 4, který rámcově konstituuje výjimečné členství bez domicilu pro speciální členské subjekty zpravidla nadnárodního charakteru a s teritoriem působení obvykle na území celé ČR, kdy je obtížné (a zřejmě by bylo i nespravedlivé) nutit takový subjekt k volbě zúženého teritoria působení na rozsahu maximálně kraje. Obdobný argument platí v případě zpravidla nadnárodních subjektů, jejichž činnost je podnikatelsky průřezová a bylo by obtížné zvolit jediné profesní zaměření. Členství bez domicilu bude v takovém případě registrováno přímo úřadem komory, který bude ve vztahu k členům bez domicilu a ke komoře vystupovat v pozici jakési zvláštní okresní komory se všemi z toho vyplývajícími důsledky. Členství bez domicilu bude zpoplatněno nejvyšším, resp. druhým nejvyšším možným členským příspěvkem (při zachování standardního poměru 90/10 u odvodové povinnosti), a to z toho důvodu, aby toto zvláštní členství nekanibalizovalo členskou základnu registrovanou okresními komorami. Ze stejného důvodu bude do jisté míry limitován rozsah práv člena bez domicilu.

18. § 6 odst. 1 písm. a)

Pravidla, která vznikla před více než 30 lety, nejsou kompatibilní se současnou právní úpravou a ani nereflektují současnou praxi. Za právnickou osobu přirozeně vystupuje především její statutární orgán, případně jeho člen. Dle občanskoprávní úpravy však mohou právnickou osobu zastupovat i její zaměstnanci v rozsahu odpovídajícímu jejich pracovnímu zařazení (§ 166 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) a dokonce i další osoby, které mají důvěru dané právnické osoby. V praxi HK ČR například naráží na problém, kdy za podnikatele jedná generální ředitel, jímž není sám podnikatel (jako fyzická osoba) nebo který zároveň není jednatelem společnosti (jako právnické osoby). Nebo případy, kdy za společenstvo jedná jeho představitel, přičemž samo společenstvo je součástí tvořící HK ČR, nikoliv však členem HK ČR. Diskvalifikace podnikatele z možnosti účasti na komorových aktivitách pouze z formálních důvodů je nepřiměřená. Navržená úprava tyto situace řeší a uvádí znění zákona do souladu s obecnou občanskoprávní úpravou.

Podrobnější vymezení podmínek rozhodnutí o výkonu funkce v orgánu, předjímané navrhovanou úpravou předpokládá, že statut komory stanoví mimo jiné, že výkon funkce bude spojen s fyzickou osobou (nečlenem komory), která má prokazatelnou vazbu (pracovněprávní vztah, majetkové nebo personální propojení apod.) na člena komory.

19. § 6 odst. 1 písm. c)

Navrhovaná změna je legislativně technickou úpravou – jazykovým zpřesněním, neboť každá komora má jen jednu smírčí komisi.

20. § 6 odst. 2

Navrhovaný, nově zapracovaný odst. 2 kodifikuje omezení rozsahu práv členství bez domicilu, jak bylo avizováno pod bodem 17, a odkazuje na stanovení podmínek pro takové omezení práv statutem komory. Členství bez domicilu jako výjimečný a mimořádný institut umožní plný rozsah, resp. realizaci volebního práva pouze v případě, že se k tomuto druhu členství přihlásí určitý (ve statutu komory stanovený) minimální počet subjektů a komora jejich žádosti o členství bez domicilu schválí. Předpokládá se, že minimální počet členů bez domicilu, od kterého by se odvíjelo uplatnění aktivního i pasivního volebního práva, bude tři (obdobně jako v případě definičního vymezení profesního společenstva – srov. § 3 odst. 2).

21. § 6 odst. 3

V § 6 odst. 3 písm. b) se navrhuje doplnit slovní spojení „ostatní interní předpisy komory“, neboť je nutno postavit najisto, že člen komory musí dodržovat všechny interní předpisy komory, které se na něj vztahují, nikoli jen ty v zákoně vyjmenované.

22. § 7 odst. 3

Aktuální délka funkčního období stanovená na tři roky se jeví jako neodůvodněně krátká a nutí komory a jejich složky konat volby v kratších intervalech, než je (s ohledem obvyklou na délku „politického“ mandátu) logické, a tím mimo jiné i zvyšovat organizační náklady interního komorového života. Délka funkčních období volených orgánů včetně politických je v ČR (s výjimkami) obvykle 4 roky a není důvod, proč by členové orgánů komor a složek nemohli délkou funkčního období obecné mandáty kopírovat. Proto se délka funkčního období navrhuje nově stanovit v § 7 odst. 3 na 4 roky.

Dále se v § 7 odst. 3 navrhuje vypustit poslední věta, a to ze dvou důvodů – stávající formulace („...za její výkon je vyplácena náhrada...“) je interpretačně nejednoznačná (může být?; musí být?) a případnou možnost výplaty náhrad za ztrátu času a hotových výdajů by neměl jako ne příliš zásadní okolnost výkonu funkce upravovat zákon, ale měla by být upravena maximálně ve statutu komory (složky), případně v jednacím řádu komory (složky). Přitom se předpokládá autonomie vůle složek, zda výplatu těchto náhrad přiznají, či nikoliv, takže interní komorové předpisy by to měly stanovit jen jako přípustnou možnost. Pro úplnost se uvádí, že rozhodnutí o přiznání náhrad by sice zřejmě logicky měl učinit nejvyšší orgán komory (složky), ale bylo by spíše neetické, kdyby rozhodoval i o přiznání svých vlastních náhrad včetně jejich výše. Alternativou je, že náhrady bude přiznávat orgán, který člena orgánu do funkce zvolil – o náhradách za účast v představenstvu komory a dozorčí radě komory by pak rozhodoval sněm, resp. shromáždění delegátů, a o náhradách za účast na sněmu, resp. na shromáždění delegátů rozhodovaly příslušné okresní komory. Pak se sice může stát, že některým zástupcům na sněmu (delegátům na shromáždění) náhrady příslušet budou a jiným ne, nicméně v tom nelze spatřovat jakoukoli diskriminaci.

23. § 7 odst. 5

Stávající znění stanoví absolutní zákaz zastupitelnosti členství v orgánech komory. Těmi jsou: shromáždění delegátů, resp. sněm; představenstvo; předseda a místopředseda, resp. prezident a viceprezidenti; dozorčí rada. V kombinaci s pravidlem, podle něhož právnickou osobu může reprezentovat pouze její statutární orgán, toto omezení významně omezuje akceschopnost orgánů komor v praxi. Obecná občanskoprávní úprava však stanoví jasná pravidla a mantinely zastoupení, proto se navrhuje omezení stanovené zákonem pro všechny komorové orgány zmírnit, a to výlučně pro nejvyšší komorové orgány, které materializují demokratické principy fungování. V otázce zastoupení se tak u jejich členů uplatní převážně obecná pravidla stanovená zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Princip nezastupitelnosti se tak bude nadále uplatňovat jen v případě členství v „dlouhodobě“ fungujících orgánech.

Protože i přes navrhované zmírnění úpravy zůstává prioritou osobní výkon funkce člena orgánu, podrobnější vymezení podmínek zastoupení předjímané navrhovanou úpravou předpokládá, že ve statutu komory bude vymezen maximální podíl členů daného orgánu z jeho celkového počtu, kteří mohou být takto zastoupeni. Současně však nemůže jít o podmínku *sine qua non*, neboť při vyvažování významu usnášeníschopnosti daného tělesa (a také jeho reprezentativního personálního naplnění) na straně jedné a povinnosti osobního výkonu členství na straně druhé je nutno se mírně přiklonit ve prospěch významu usnášeníschopnosti (personální naplněnosti), a tedy v odůvodněných případech (např. epidemická onemocnění) bude možno připustit podíl zmocněnců i nad stanoveným limitem.

V podrobnější úpravě statutu by pak neměla zůstat opomenuta povinnost vybírat zmocněnce primárně z řad členů složky, která příslušný orgán personálně naplňuje. Zmocněnci by měli mít původ mimo členskou základnu složky jen ve výjimečných případech odůvodněných závažnými argumenty.

Současně by neměl být přípustný výkon více mandátů jedním zmocněncem. I pro případy výkonu funkce v zastoupení by měla platit zásada – jedna osoba, jeden hlas (čl. 8 odst. 1 statutu komory).

Protože statuty okresních komor nemohou být v rozporu se statutem komory, je zřejmé, že shora nastíněné zásady budou respektovány i legislativou uplatňovanou na základní úrovni komorového systému.

24. § 8 odst. 1

Navrhuje se doplnění textu v § 8 odst. 1 tak, aby odpovídalo běžné praxi. Tedy je-li členská základna složky méně početná, je nadbytečné a neekonomické konat dílčí shromáždění členů (členské schůze), které následně vygenerují delegáty na shromáždění delegátů, ale přímo shromáždění členů (členská schůze) je považováno za shromáždění delegátů.

25. § 8 odst. 2

Změnou v § 8 odst. 2 se navrhuje snížit zákonné minimální kvorum usnášeníschopnosti. V praxi je problematické, zejména u komor s vysokým počtem členů, zajistit usnášeníschopnost na řádném shromáždění a je nutné organizovat shromáždění náhradní. Například právní úprava spolků, k nimž má komora jako právnická osoba typově nejbližší, a které jsou právní formou začleněných společenstev tvořících vedle okresních komor druhý pilíř, je dispozitivní a otázku usnášeníschopnost nechává v kompetenci vnitřních pravidel, tedy stanov spolku. Navrhovaná změna přibližuje flexibilitu rozhodování okresních komor praktickému fungování nejvyšších orgánů začleněných společenstev.

26. § 8 odst. 3

V § 8 odst. 3 se v písm. f) navrhuje doplnit kompetence schvalovat výroční zprávu (jejíž obligatorní součástí je účetní závěrka), namísto pouhé účetní závěrky. Z hlediska jednotného

vedení administrativy a snazšího průběhu případné kontroly je žádoucí, aby složky komory zpracovávaly a schvalovaly výroční zprávu stejně, jako tak činí komora sama.

Z § 8 odst. 3 se navrhuje vypustit písm. g), tj. vyjmout z kompetence nejvyššího orgánu okresní komory schvalovat zásady odměňování pracovníků (ve skutečnosti zaměstnanců). Kompetence by měla být nově přiznána představenstvu okresní komory.

27. § 9 odst. 1

Drobným doplněním znění § 9 odst. 1 se navrhuje vyhovět požadavkům, aby bylo postaveno najisto, že představenstvo okresní komory je jejím statutárním orgánem, a že se proto do obchodního rejstříku zapisují všichni členové představenstva okresní komory, protože obchodní rejstříky často volí restriktivní výklad a zapisují pouze fyzickou osobu, která za okresní komoru jedná navenek – tedy předsedu okresní komory.

28. § 9 odst. 4

V § 9 odst. 4 se navrhuje doplnit novou kompetenci představenstva okresní komory rozhodovat o zásadách odměňování zaměstnanců úřadu symetricky s tím, jak je tato kompetence § 8 navrhována k odnětí shromáždění delegátů – viz novelizační bod 26, druhý odstavec.

29. § 10 odst. 1 a 3

Navrhované změny jsou legislativně technickou úpravou – jazykovým a sémantickým zpřesněním. Změny navrhované v § 10 odst. 1 jsou jen formulačním zpřesněním tak, aby tato ustanovení výstižněji popisovala skutečný stav a praktické fungování při výkonu funkce předsedy okresní komory.

30. § 12 odst. 2

Dosavadní zákonná úprava stanoví nepřiměřeně přísná pravidla konfliktu zájmů, kdy automaticky presumuje existující střet zájmů výkonu podnikatelských aktivit a funkce zaměstnance okresní komory. Proto mají zaměstnanci okresních komor dle aktuálního znění absolutní zákaz podnikat. To v praxi vede až k absurdním situacím, kdy je například neslučitelné, aby zaměstnanec okresní komory byl zároveň v představenstvu bytového družstva, které podniká tím, že nebytový prostor v domě pronajímá k provozování kadeřnictví. Je zjevné, že střet zájmů je třeba upravit. Navrhuje se proto nastavení stejného mechanismu, který je upraven v § 303 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, tedy podmínění možností podnikání pouze s předchozím písemným souhlasem zaměstnavatele, přičemž udělení takového souhlasu bude logicky podmíněno povinností podnikajícího zaměstnance okresní komory upozornit zaměstnavatele na případný (hrozící) střet zájmů.

Dále se jako legislativně technická úprava navrhuje zaměnit nepřesný pojem „pracovník“ za významově správný pojem „zaměstnanec“.

31. § 12 odst. 4

Jako legislativně technická úprava se navrhuje zaměnit nepřesný pojem „pracovník“ za významově správný pojem „zaměstnanec“.

32. § 13 odst. 2

V § 13 odst. 2 písm. d) se navrhuje doplnit zmínku o rozdělení výnosů z členských příspěvků mezi komoru a její složky, neboť to je dominantní oblastí úpravy příspěvkového řádu.

V § 13 odst. 2 se v písm. e) navrhuje doplnit kompetence sněmu schvalovat výroční zprávu namísto pouhé účetní závěrky (účetní závěrka je obligatorně součástí výroční zprávy), když komora povinnost zpracovávat výroční zprávu stejně má.

V § 13 odst. 2 se rovněž navrhuje vypustit písm. g), neboť kompetence sněmu schvalovat zásady odměňování pracovníků (ve skutečnosti zaměstnanců) komory by měla být přiřazena představenstvu komory. Současně se tím dosahuje shody úpravy téže problematiky jak u komory, tak u okresní komory, resp. *vice versa*.

33. § 13 odst. 3

V § 13 odst. 3 se navrhuje sjednotit kvorum pro usnášeníschopnost sněmu komory s novelizovaným kvorem usnášeníschopnosti shromáždění delegátů (novelizační bod 25). Argumenty, které jsou uvedeny u návrhu změny v novelizačním bodu 25, v zásadě platí i pro sněm, kdy se (zejména pokud se jednání sněmu protáhne do podvečerních hodin) počet přítomných zástupců mnohdy dostává sněm na samu hranu usnášeníschopnosti a není výjimečné, že hrozí riziko, že by jednání sněmu nemuselo být řádně dokončeno a pro některé body programu by bylo pak nutno svolat mimořádný sněm s dalšími nemalými ekonomickými a personálními náklady.

34. § 14 odst. 1

Drobným doplněním § 14 odst. 1 se navrhuje vyhovět požadavkům, aby bylo postaveno najisto, že představenstvo komory je jejím statutárním orgánem a že se proto do obchodního rejstříku zapisují všichni členové představenstva komory, protože obchodní rejstříky často volí restriktivní výklad a zapisují pouze osobu, která za komoru jedná navenek – tedy prezidenta. Členy představenstva komory je pak možno zapsat do obchodního rejstříku ne úplně právně čistým způsobem – přes rubriku „ostatní skutečnosti“.

35. § 14 odst. 4

V § 14 odst. 4 se navrhuje doplnit nové kompetence představenstva komory, a to rozhodovat o přihláškách zájemců o členství bez domicilu a dále rozhodovat o zásadách odměňování zaměstnanců komory, jak je tato kompetence v novelizačním bodu 32, druhý odstavec navrhována k odnětí sněmu.

36. § 17 odst. 2

Zákon stanoví nepřiměřeně přísná pravidla konfliktu zájmů, kdy automaticky presumuje existující střet zájmů výkonu podnikatelských aktivit a funkce zaměstnance komory. Proto mají zaměstnanci komor dle aktuálního znění absolutní zákaz podnikat. Obdobně jako v novelizačním bodě 30 se i těchto případech navrhuje obvyklý postup, tedy podmínění možností zaměstnance komory podnikat pouze s předchozím písemným souhlasem zaměstnavatele, přičemž udělení takového souhlasu bude logicky podmíněno povinností podnikajícího zaměstnance komory upozornit zaměstnavatele na případný (hrozící) střet zájmů.

37. § 17 odst. 3 písm. c)

Doplnění navrhované v § 17 odst. 3 písm. c) je reakcí na nově koncipovaný § 5 odst. 4 (novelizační bod 17). Je zřejmé, že i členství bez domicilu musí zajišťovat práva, která jsou s členstvím v komoře spojována obecně, byť mohou být realizována odlišně a (při splnění určitých podmínek) i jen ve zúženém rozsahu. Jedním ze základních práv člena komory je volit a být volen do orgánů komory. Za účelem realizace (nejen) tohoto práva musí registrující subjekt, tedy úřad komory vystupovat v určitých situacích jako jakási nepravá územní složka, která bude organizovat orgán, jenž je u okresních komor označován jako shromáždění delegátů, příp. členů a který bude při splnění dalších podmínek generovat kandidáty do orgánů komory a

zástupce na sněm. Jeví se jako vhodné, aby generoval zástupce do všeobecné sněmovny a současně zástupce do sněmovny společenstev vždy ve stejném počtu tak, aby zůstal zachován požadovaný princip parity. Tento model fungování vychází z předpokladu, že u člena bez domicilu bude obtížné rozlišit, zda by v případě obecného členství spadal organizačně spíše k územním složkám, nebo profesním složkám. Navrhované řešení problém ošetřuje, a to včetně zachování parity. Úřad komory jakožto nepravá územní složka budou poskytovat členům bez domicilu metodický, organizační a administrativní servis, ale nebude se smět na výkonu členských práv jakkoli personálně podílet.

38. § 17 odst. 3 písm. d)

Navrhované doplnění § 17 odst. 3 o nové písm. d) vychází z potřeby postavit najisto, že úřad komory, jakkoli je složkám poskytována jistá autonomie vůle, funguje jako unifikující a řídicí prvek komorové sítě, k čemuž využívá zejména formu metodických pokynů.

39. § 18 odst. 5

V § 18 se navrhuje vložit nový odst. 5, kterým se identifikuje nově definovaný tzv. „podnikatelský poplatek“ (následně blíže specifikovaný v § 18a až 18d) a který by měl sloužit jako další zdroj pro financování komory právě s přihlédnutím k tomu, že komora hájí zájmy VŠECH podnikatelů, nikoli selektivně zájmy jen svých členů.

40. § 18a až 18d

Navrhuje se vložit nové § 18a až 18d, které popisují nově vytvářený podnikatelský poplatek, jehož poplatníky jsou všechny podnikající fyzické a právnické osoby s rozdělením mezi HK a AK podle sfér působení komor uvedených v § 2 odst. 1 a 2 zákona. Roční výše podnikatelského poplatku je navrhována ve výši jedné setiny měsíční minimální mzdy platné vždy k 1. 1. kalendářního roku, za který poplatek přísluší. Způsob hrazení poplatku, vedení evidence poplatníků (včetně ohlašovacích povinností poplatníků) v zásadě odpovídá právní úpravě, která řeší stejnou problematiku u televizních a rozhlasových poplatků.

41. Obecně ke struktuře Části páté a Části šesté (§ 20 až 25)

S ohledem na skutečnost, že § 21 byl historicky zrušen bez náhrady a v zákoně je číslování 21 doplněno odkazem „zrušeno“, tedy daný paragraf je textem nenaplněn, jakož i s přihlédnutím ke skutečnosti že stávající § 22 až 24 obsahují text významně dočasný, který se již vyčerpал (stal se obsoletním) a to v zákoně jen snižuje přehlednost, navrhuje se, aby čtyři paragrafy upravující institut Portálu pro podnikatele nahradily obsahově stávající § 21 až 24, přičemž ponese označení § 20 až 23. Stávající § 20, jehož obsah by se z převážné části neměnil, by i nadále spadal do části společných přechodných a závěrečných ustanovení a nesl označení § 24. Stávající § 25 by se tak systematickou umístění v zákoně ani obsahově neměnil.

42. K portálu pro podnikatele (§ 4, § 20, § 21, § 22 a § 23)

Předkládá se návrh zásadní změny zákona, jehož cílem je rozšíření působnosti HK ČR (ve spolupráci s AK ČR) nově i pro oblast provozování portálu pro podnikatele, podnikatelské linky a podnikatelských kontaktních míst, které by měly poskytovat digitální nebo hybridní služby pro podnikatele při vyřizování jejich podnikatelských činností, které souvisí zejména s plněním povinností a uplatňováním práv vůči orgánům veřejné moci. HK ČR, AK ČR, Svaz průmyslu a dopravy ČR, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR, Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR zastupující zájmy podnikatelů dlouhodobě usilují o možnost spolupracovat se státem na zajištění některých činností, které by jménem státu nebo ve spolupráci s ním mohly poskytovat či zajišťovat. Jednou z takových dlouhodobě diskutovaných oblastí je spolupráce na správě a provozu Právního elektronického

systemu (PES) a nově portálu pro podnikatele, podnikatelské linky a podnikatelských kontaktních míst. V souvislosti s přijetím zákona o právu na digitální služby, se vzrůstajícím tlakem na digitalizaci a digitální transformaci mnoha oblastí podnikání a také v souvislosti s omezeními a potřebami, které přináší řešení krizových situací, jako byla pandemie COVID-19 nebo energetická krize, se ukazuje, že vytvoření jednotné, přehledné a univerzální brány pro přístup podnikatelů k informacím o podnikání v ČR i v zahraničí, přístupu k digitálním službám jak veřejné, tak soukromé sféry v podobě portálu pro podnikatele, podnikatelské linky a podnikatelských kontaktních míst je cesta správným a žádaným směrem. Spolupráce státu a soukromého sektoru na správě a provozu těchto nástrojů je žádoucí z mnoha hledisek počínajíc úsporou nákladů na správu a provoz těchto nástrojů, až po vytváření digitálních služeb pro řešení běžných podnikatelských událostí, které lépe vytvoří zástupci jednotlivých profesí nebo oborů podnikání. Řešením mnoha podnikatelských událostí je dotčeno více orgánů veřejné moci, které jsou zákonně limitovány výkonem působnosti jen v určité oblasti podnikatelských potřeb (např. sociální zabezpečení, doprava, životní prostředí nebo odpady), což v mnohých případech vytváří jakási kompetenční „hluchá“ místa, která však podnikatel musí řešit jako celek, a nikoli izolovaně.

V návrhu se počítá s tím, že by správu a provoz portálu pro podnikatele a podnikatelské linky vykonávala HK ČR ve spolupráci s AK ČR, Svazem průmyslu a dopravy ČR, Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Asociací malých a středních podniků a živnostníků a případně i s dalšími podnikatelskými organizacemi.

V souvislosti s vymezením správce a provozovatele je výslovně stanovení HK ČR (a AK ČR) dáno skutečností, že HK ČR a AK ČR jsou jedinými zákonem určenými subjekty k všeobecné podpoře podnikatelských aktivit a ochraně zájmů podnikatelů. Předpokládanou (a předjednanou) participaci dalších právnických osob sdružujících podnikatele, zejména na spolkovém základě, ale případně i speciálních profesních komor, navrhovaná úprava stanoví v obecné rovině jako účast „spolupracujících osob“.

Portál pro podnikatele, pokud jde o poskytování služeb v rozsahu tzv. přístupu k základním informacím a službám, bude využívat otevřená data. Orgány veřejné moci nebudou správci a provozovateli portálu pro podnikatele předávat žádná data k jejich exkluzivnímu využívání. Přidaná hodnota portálu pro podnikatele bude spočívat v soustředění otevřených dat a jejich seskupení tak, aby podnikatel našel na jednom místě přehledné a srozumitelné informace odpovídající jeho aktuální životní situaci a hospodářské, resp. manažerské roli (např. informace relevantní pro nástup nového zaměstnance do firmy provozující restaurační služby, anebo informace vztahující se k prodeji firmy vyrábějící munici) a mohl komfortně činit operativní digitální úkony. V souvislosti se získanými informacemi tak bude podnikatel např. moci bezprostředně na tomtéž „místě“ reagovat – využívat digitálních služeb státu a právně jednat. Množina výstupů z portálu pro podnikatele bude opět představovat otevřená data, s jejichž bezplatným využitím bude moci kterýkoliv další subjekt (aniž by speciálně cokoliv hradil státu či správci a provozovateli portálu pro podnikatele) vytvářet své vlastní informační systémy. Jakýkoliv subjekt, který by chtěl vybudovat svůj vlastní portál sloužící podnikatelům, bude moci namísto skládání mozaiky z roztržitých rezortních informací, např. vlastního shromažďování přehledů veřejnoprávních povinností podnikatelů vyplývajících z právních předpisů, které budou počínajíc 1. lednem 2024 povinnou, odborně garantovanou součástí všech legislativních návrhů, rovnou sáhnout po portálu pro podnikatele, a využít tak PES, a následně vytvořit libovolnou další vlastní nadstavbu. A to jak pro vlastní potřeby, tak ji nabízet jako komerční produkt.

Důležitým aspektem navrhované zákonné konstrukce je oficialita informací a služeb poskytovaných v rámci tzv. přístupu k základním informacím a službám. Bez ní by vybudování jakéhokoliv informačního systému ze strany HK ČR bylo jen obdobou existujících komerčních digitálních platforem, které mají vesměs doporučující povahu. Nepředstavovalo by tak

z hlediska podnikatelů, a to ani vlastních členů HK ČR, jakkoliv významnější přidanou hodnotu. Poskytování informací a služeb poskytovaných v rámci tzv. přístupu k základním informacím a službám bude výkonem veřejné moci.

Součástí klientsky orientovaného konceptu bude i možnost, aby podnikatel, – zejména z důvodu efektivního využití služeb podnikatelského kontaktního místa – mohl v souladu s jinými právními předpisy činit digitální úkony v zastoupení. Případné zastupování bude realizováno na základě smlouvy uzavřené mezi podnikatelem a HK ČR, AK ČR nebo spolupracujícími osobami.

V souvislosti s uvedeným výkonem veřejné moci, tedy za soustředění a seskupování informací a jejich propojení s nástroji eGovernmentu v rozsahu tzv. přístupu k základním informacím a službám návrh umožňuje, aby stát správci a provozovateli portálu pro podnikatele, tedy HK ČR, poskytoval dotaci, kterou bude sdílet s AK ČR a dalšími spolupracujícími osobami. Správce a provozovatel portálu pro podnikatele v takovém případě bude v souladu s rozpočtovou legislativou vést přísnou účetní a další evidenci všech obdržených veřejných prostředků, mimo jiné s ohledem na zapojení jednotlivých spolupracujících osob do vytváření informačního obsahu a faktického zajištění dílčích služeb portálu pro podnikatele. V souvislosti s úsilím o konsolidaci veřejných rozpočtů by představovala případná dotace na správu nebo provoz portálu pro podnikatele určitou protíváhu zvyšování daňové zátěže podnikatelů a úspor v dotačních programech určených pro podnikatelský sektor. Podnikatelé jsou přes veškeré výhrady připraveni se přiměřeně solidárně podílet na ozdravení státního rozpočtu. Stát by však měl zvýšenou finanční náročnost podnikání zmírnit především zatraktivněním ostatních parametrů podnikatelského prostředí. Toto zatraktivnění, resp. kompenzace spočívá ve snižování byrokratické zátěže podnikatelů, která je dána mimo jiné roztržitostí, nepřehledností a složitostí práv a povinností podnikatelů včetně již existujících státních nástrojů k jejich realizaci. Případná veřejná podpora portálu pro podnikatele tak bude dílčím nákladem na zatraktivnění podnikatelského prostředí v ČR s pozitivním multiplikačním efektem, pokud jde o příspěvek k tvorbě HDP, a zprostředkovaně tak i o zvýšení příjmů státního rozpočtu.

Pokud případné státní dotace zcela pokryjí náklady na jejich správu a provoz **nebo pokud podnikatel bude mít uhrazen podnikatelský poplatek za příslušný rok**, budou služby portálu pro podnikatele a podnikatelské linky poskytované v rozsahu tzv. přístupu k základním informacím a službám poskytovány podnikatelům bezplatně. Vedle plnění v rozsahu přístupu k základním informacím a službám bude správce a provozovatel portálu pro podnikatele za úplatu a na vlastní odpovědnost zprostředkovávat a poskytovat další informace a služby. Předpokládá se, že při tom bude na portálu pro podnikatele nabízet především produkty jednotlivých podnikatelských subjektů, poskytujících konkrétní služby. Očekává se zájem těchto podnikatelských subjektů, které si tak rozšíří možnosti realizace vlastní produkce. Uživatel portálu pro podnikatele bude fakticky přesměrován k dodavateli příslušné služby, který bude za toto zprostředkování platit provizi správci a provozovateli portálu pro podnikatele.

Správce a provozovatel portálu pro podnikatele bude přitom mít povinnost bezúplatně zajistit každému podnikateli zápis do katalogu digitálních služeb podnikatelů. Pokud podnikatel splní smluvní a technické podmínky (např. uhradí příslušnou provizi) podle provozního řádu, který schvaluje vláda, zařadí správce a provozovatel portálu tuto digitální službu do nabídky „dalších“ služeb v rámci tzv. přístupu k dalším informacím a službám. V rámci tzv. přístupu k dalším informacím a službám zůstane nabídka vlastních služeb HK ČR zřejmě minoritní (bude v souladu se zákonnou působností HK ČR zahrnovat např. příležitosti k profesnímu vzdělávání, resp. k vybraným formám celoživotního učení, vydávání osvědčení o původu zboží nebo vydávání karnetů ATA). Výčet služeb nabízených v rámci tzv. přístupu k dalším informacím a službám tak bude fakticky představovat otevřený dynamický katalog

soukromoprávních digitálních služeb, tedy období zákonem stanoveného uzavřeného katalogu veřejnoprávních služeb. Portál pro podnikatele tak není ve vztahu k jakémukoliv stávajícímu či budoucímu poskytovateli konkrétních služeb pro podnikatele koncipován jako jeho konkurence, ale jako alternativní způsob realizace vlastní služby tohoto poskytovatele. V katalogu digitálních služeb podnikatelů bude s ohledem na tři kanály zprostředkování přístupu k informacím a službám uvedeno, zda se aktuálně předpokládá poskytování digitální služby rovněž prostřednictvím podnikatelské linky nebo podnikatelského kontaktního místa.

Zásadní přidaná hodnota zpřístupnění na jednom místě jak základních informací a služeb, tak dalších informací a služeb spočívá v tom, že odpovídá praktickým potřebám podnikatelů, kteří pojímají konkrétní životní situaci komplexně. Portál pro podnikatele totiž umožní ucelené řešení jak veřejnoprávních, tak soukromoprávních aspektů dané životní situace. Zásadní je i integrace poskytování informací s operativní možností právního jednání, resp. činěním souvisejících transakčních úkonů. Příkladem je pořízení automobilu pro potřeby podnikání. Nákup vozidla je spojen se smluvním ošetřením koupě nebo sjednáním havarijního pojištění na jedné straně, nebo na druhé straně s přihlášením pořízeného automobilu, resp. jeho zápisem do veřejného registru silničních vozidel, vznikem nových daňových povinností podnikatele atd. Portál pro podnikatele umožní na jednom místě pružně ošetřit různorodé aspekty dané příslušné životní situace (nákupu automobilu). Podstatná je přitom oficialita v portálu pro podnikatele poskytovaných veřejnoprávních informací a služeb a skutečnost, že výběr řešení soukromoprávních aspektů nebude a priori zatížen preferencí žádného konkrétního privátního poskytovatele.

Pokud jde o tzv. přístup k základním informacím a službám, ani ten není navrhován jako nástroj svěřený výlučně správci a provozovateli, který by tak představoval jeho exkluzivní zvýhodnění oproti jiným (zejména soukromoprávním) subjektům poskytujícím či zprostředkovávajícím podobné či související služby. Klíčové je, že jakýkoliv další subjekt bude moci budovat podobnou vlastní komerční nadstavbu nad tzv. přístupem k základním informacím a službám tím, že jednoduše bezplatně převezme soustředěné a strukturované možnosti plnění poskytovaných v rámci přístupu k základním informacím a službám a doplní je vlastní nabídkou plnění poskytovaných digitálně nebo hybridně. Případným dotováním plnění poskytovaných v rámci tzv. přístupu k základním informacím a službám tak nebude přímo ani nepřímo zvýhodněno souběžné provozování tzv. přístupu k dalším informacím a službám Hospodářskou komorou ČR a spolupracujícími osobami oproti jakékoliv podobné alternativní komerční nabídce služeb poskytovaných podnikatelům.

Uživatelský účet umožní identifikovat uživatele, aby mohl provést individuální úkony (transakce) s využitím relevantních údajů z propojeného datového fondu veřejné správy, popř. nahlížet do citlivých individualizovaných dat (údaje o kontrolách, které se budou týkat samotného uživatele portálu pro podnikatele). Vedle toho uživatelský účet umožní snadno a rychle „ušít na míru“ i aktuální údaje z obecné informační vrstvy portálu pro podnikatele. Všeobecné, neindividualizované informace ať už úplně bez jakékoliv filtrace, anebo zúžené v rozsahu ad hoc zvoleném samotným uživatelem (např. informace vztahující se k danému roku a danému oboru podnikání), bude samozřejmě moci využívat každý uživatel bez své identifikace. Údaje o uživatelských účtech, zejména o jejich počtu, by mohly být měřítkem pro stanovení případné státní dotace na správu a provoz portálu pro podnikatele.

V případě poskytování dotace ze státního rozpočtu správce portálu pro podnikatele bude odděleně účtovat o skutečnostech souvisejících s e správou a provozováním přístupu k základním informacím a službám a správou a provozováním přístupu k dalším informacím a službám, přičemž bude zakázáno používat státní dotaci na zabezpečení správy a provozu přístupu k dalším informacím a službám. Bude tak důsledně finančně a účetně oddělena veřejnoprávní část portálu podnikatele od jeho komerční části. Technické řešení portálu pro podnikatele bude voleno tak, aby nezastíralo rozdílné zdroje financování obou částí portálu a

neznemožňovalo případnou kontrolu správnosti samostatného účtování o každé z obou částí portálu.

Navrhuje se rovněž, aby na provoz podnikatelských kontaktních míst lokalizovaných v příslušném regionu mohly ze svých rozpočtů přispívat obce a kraje.

Tento návrh je také jedním z opatření k naplnění cílů definovaných *Vládním programem digitalizace České republiky 2018+ a vládní strategie Digitální Česko* a je také naplněním vládního programového prohlášení vlády vzešlé z voleb v roce 2022, kde je uvedeno: „Otevřeme data komerčnímu i neziskovému sektoru a přizveme je, aby se tak podílely na rychlejším rozvoji digitálních služeb veřejné správy a privátního sektoru. Zajistíme uživatelsky přívětivý jednotný standard portálů veřejné správy. Ve spolupráci se zástupci podnikatelských organizací doplníme rodinu portálů veřejné správy o bezplatně přístupný Portál podnikatele, který bude zprostředkovávat jak komunikaci vůči veřejné správě, tak také komunikaci mezi podnikateli. Jeho provozem by byly pověřeny podnikatelské organizace. Rozšíříme funkce Czech POINTu a ve stejném rozsahu zřídíme telefonickou informační a transakční linku s asistentem. Stanou se z nich alternativní přátelské univerzální podatelny pro všechny, kdo se státem nechtějí komunikovat přes internet – online. Prosadíme jednotné uživatelské a programové (API) rozhraní pro komunikaci se státem.“

43. § 22a

V souvislosti s navrhovaným ustanovením § 4 odst. 1 písm. o) a § 21 odst. 1 písm. i) se navrhuje, aby komory vykonávaly agendu spojenou s osvědčováním klasifikace činnosti podnikatelů podle CZ-NACE včetně případného osvědčování o hlavní činnosti. Klasifikace CZ-NACE je využívána zejména státními institucemi při statistických odvětvových analýzách nebo pro fiskální účely (dotační a daňové). Komory díky své územní a profesní struktuře budou s využitím možností daných portálem pro podnikatele způsobilé efektivně vykonávat tuto agendu a zajistit průběžnou aktualizaci registru ekonomických subjektů tak, aby příslušné údaje odpovídaly reálné situaci podnikatelských subjektů. Navrhovaná konstrukce ve spojení s novelizací zákona o správních poplatcích umožňuje, aby komora sdílela výnos z poplatků za osvědčování o činnosti podle CZ-NACE se spolupracujícími osobami.

44. § 24

Navrhuje se přečíslovat stávající § 20 na § 24 a vypustit nadpis „Dohled“, který je reziduem původního, později opuštěného konceptu povinného členství v komoře, a v aktuálním pojetí fungování komor nemá opodstatnění.

45. § 24 odst. 1

Navrhují se legislativně technické změny reagující na státoprávní vývoj. Dosavadní text je pozůstatkem původního znění zákona z roku 1992, kdy existovala Česká a Slovenská Federativní Republika.

46. § 24 odst. 2

Navrhují se legislativně technické změny reagující na státoprávní vývoj. Dosavadní text je pozůstatkem původního znění zákona z roku 1992, kdy existovala Česká a Slovenská Federativní Republika, Česká národní rada a obdobná struktura státní moci. Není shledáno odůvodněným, aby případný rozpor mezi zákonem a vnitřními předpisy komory, pokud by jej konstatovala vláda, řešila Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Modelové řešení lze hledat např. v zákoně č. 85/1996 Sb., o advokacii (§ 50 odst. 2), který rovněž upravuje komorové problematiky a který stanoví, že má-li ministr spravedlnosti za to, že je stavovský předpis advokátní komory v rozporu se zákonem, je oprávněn podat návrh na jeho přezkoumání soudem. Proto se navrhuje obdobné řešení.

K čl. II (Přechodná ustanovení)

K přechodným ustanovením (odst. 1 a 2)

V návaznosti na novelizační body 18 a 23, které stanoví, že bližší podmínky, resp. podrobnosti příslušných ustanovení novely zákona stanoví statut komory, a v souvislosti s navrhovanou dělenou účinností zákona se představenstvu komory dává mimořádná pravomoc dočasně operativně nepřímou novelizovat vnitřní předpisy, zejména statut komory, jehož schvalování zákon obecně svěřuje do výhradní působnosti sněmu komory. Předpokládá se, že o řádné změně vnitřních předpisů rozhodne první sněm komory konaný po nabytí účinnosti zákona.

Přechodná ustanovení ošetřují pouze část problematiky, která má být na základě zákonného zmocnění upravena statutem komory, a to právě záležitosti související s organizací pouze prvního nejbližšího zasedání nejvyššího orgánu komory konaného po účinnosti novely, jímž je její sněm.

Do doby, než bude rozhodnuto sněmem jako nejvyšším orgánem komory o řádných změnách vnitřních předpisů, tak bude bližší podmínky, resp. podrobnosti příslušných ustanovení novely zákona moci představenstvo komory jako její řídicí orgán upravit svým rozhodnutím. Přechodná ustanovení stanoví zákonný rámec pro časově omezenou pravomoc představenstva komory. Dočasné operativní nepřímé změny vnitřních předpisů komory, zejména jejího statutu, tedy nebudou – na rozdíl od řádných změn schválených sněmem komory – předkládány vládě k jejich potvrzení podle § 20 zákona.

Časové omezení pravomoci představenstva komory bude vytvářet tlak směřující k přijetí navazujících nutných změn vnitřních předpisů v odpovídajícím časovém horizontu. V rámci návrhu novely zákona nepůjde o nedostatek, který by znemožňoval fungování komory. Příslušné novelizační body 18 a 23 (§ 6 a § 7) totiž v míře, po které praxe volá, rozumně rozvolňují doposud platná a komorami aplikovaná restriktivnější ustanovení. K definitivnímu naplnění novelizovaných ustanovení zákona dojde až po řádné (sněmem schválené), zákonem předjímané změně vnitřních předpisů.

K přechodným ustanovením (odst. 3)

Lhůta poskytnutá ustanovením odst. 3 dává časový prostor regionálním komorám majícím formu spolku (do budoucna nežádoucí), aby se změnila na požadovanou formu krajské komory ustanovené na základě zákona. Jedná se o cca 4 regionální komory. O podání návrhu na případné zrušení takové regionální komory bude rozhodovat představenstvo, protože kritéria, která jsou v tomto ohledu k posouzení, jsou objektivní a není u nich žádný prostor k přihlížení k jakýmkoli jiným okolnostem.

K části druhé (Změna zákona o správních poplatcích)

K čl. III

1. Příloha zákona (sazebník)

Navrhuje se doplnit nová písmena y) a z) v položce 22 sazebníku správních poplatků. Navrhovaná změna ve spojení s novými ustanoveními § 4 odst. 1 písm. o), § 21 odst. 1 písm. i) a § 22a zákona č. 301/1992 Sb., a s § 8a odst. 3 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, umožní komorám vybírat poplatek ve výši nepřesahující příslušnou položku sazebníku zákona o správních poplatcích.

Navržená výše poplatků nepřevyšuje stávající sazby za správní úkony v souvislosti s ohlašování nebo osvědčováním všedních skutečností pro občany.

K části třetí

K čl. IV (Účinnost)

Navrhuje se dělená účinnost. Ustanovení zákona č. 301/1992 Sb. reagující na dosavadní praxi komorového života a legislativně technické změny budou účinné již k 1. červenci 2024.

Zajištění správy podnikatelského poplatku s ohledem na jeho roční konstrukci, **správa poplatku za osvědčení o klasifikaci činnosti podnikatele podle NACE-CZ** a rozšíření působnosti HK ČR pro oblast provozování portálu pro podnikatele, podnikatelské linky a podnikatelských kontaktních míst vyžaduje technickou, organizační, případně i rozpočtovou přípravu, proto se navrhuje účinnost příslušných ustanovení zákona č. 301/1992 Sb. a zákona č. 634/2004 Sb. odložit až k 1. lednu 2025.

Účinnost definitivního přechodu na krajskou územní strukturu v zákoně č. 301/1992 Sb. je odkládána na 1. ledna 2029.